

Hart voor de zaak

“Ik ben Jannes”, zegt de verstandelijk beperkte Spar-medewerker. Hij loodst het bezoek door de winkel naar de kantine, waar hij zijn eveneens verstandelijk beperkte collega Johan voorstelt. Vervolgens gebaart hij naar de bedrijfsleider: “En Karla is er ook”.

Het is inderdaad bijzonder dat Karla Hingst (30) in deze winkel is. Tot enkele jaren geleden was zij er ondernemer, toen nog onder de vlag van MeerMarkt. De winkel in het Friese Wirdum was echter niet rendabel genoeg. Net toen Hingst en Prisma hadden besloten de buurtsupermarkt te sluiten, verscheen Talant op het toneel. Deze zorgorganisatie vond de winkel geschikt als werkplek voor mensen met een verstandelijke beperking. Prisma startte destijds eenzelfde project op met Attent in Oldeberkoop - en tegenvoerdig ook in Oppenhuizen en Lonneker - maar de Talant-winkel in Wirdum ging verder onder de Spar-vlag. “Ik weet niet waarom”, zegt Hingst. “Maar ik denk dat Prisma ook bij Talant heeft aangegeven dat een winkel runnen in Wirdum niet meer kon.”

Cliënten

Het ging Hingst ondertussen niet meer aan, want enkele dagen na de sleuteloverdracht stond de afgestudeerde pabo'er voor de klas. Allermint met plezier, want haar hart lag in het winkelwerk. “Ik ben tijdens mijn studie via een zaterdagbaantje het supermarktleven ingerold en het heeft me nooit meer losgelaten.” De winkel liet háár ook niet los, want nog geen week na de start van haar schoolcarrière stond Talant bij Hingst op de stoep: “Of ik tijdelijk wilde helpen. Daar ben ik niet op ingegaan. Maar toen het een week later echt uit de hand liep, besloot ik in de herfstvakantie te gaan helpen”. Hingst ging daarom een gesprek aan met Talant, dat vervolgens liet weten haar in de winkel terug te willen. “Ik heb nu een contract voor 36 uur en ben de eindverantwoordelijke voor deze winkel. Dat klinkt alsof ik boven de anderen sta, maar ik werk net zo hard mee. Ik wil 's avonds ook lichamelijk moe zijn.”

Jannes vult de satésaus bij.

Karla Hingst met Johan: "Onze cliënten vinden hier de veiligheid die ze nodig hebben".

In vergelijking met haar Attent-leven is er voor Hingst nu één groot verschil: ze werkt behalve met acht parttime medewerkers - waaronder één Talant-begeleider - nu ook met vijf verstandelijk beperkte cliënten van Talant. "Cliënten van een vrij hoog niveau, die hier de veiligheid vinden die ze nodig hebben. Mijn medewerkers vinden het een mooie uitdaging om op deze manier de winkel in stand te houden. Ik vind het werken met cliënten ontzettend leuk. Maar in eerste instantie was het best moeilijk. De winkel ging voor; daardoor sneeuwden de cliënten wel eens onder. De winkel is nog steeds belangrijk, maar we weten het nu beter te combineren."

Maaltijdservice

Zorg en ondernemen blijven twee dingen, dat moet niet onderschat worden, stelt Hingst. Niet door haar, maar óók niet door Talant. Hingst vindt het opmerkelijk dat zij niet meer over haar Spar weet dan de omzet. "Ik weet niet wat het rendement is - óf er wel rendement is - dus ik kan niet sturen. Ik doe het maar zoals ik het als ondernemer gewend was: elk dubbeltje omkeren."

Hingst denkt dat de momenteel stijgende omzet nog wel wat hoger moet om de Spar (280 m² vvo) rendabel te laten draaien. Volgens Hingst werkt Talant aan meer duidelijkheid en er worden ook concepten bedacht, waarmee Spar Wirdum meer omzet kan genereren. "Sinds 1 december runnen we ook een Talant-winkeltje in een rusthuis in Leeuwarden. En we werken sa-

men met Maaltijdservice Friesland. Mensen bij wie de maaltijd wordt thuisbezorgd, kunnen een boodschappenlijst invullen. Deze wordt naar ons gemaïld, zodat wij een pakket kunnen samenstellen. We streven naar honderd lijsten; bij driehonderd stuks kunnen we een orderpickcentrum in Grou openen." Hingst is blij met deze ontwikkelingen, maar blijft kritisch kijken naar 'haar' winkel. "Voor ons is het zuur. Want hier wordt niet geïnvesteerd."

Dat neemt niet weg dat Hingst hart blijft houden voor de Wirdumse buurtsuper. "Ik zou de winkel zo willen overnemen, met cliënten en al. Niet uit liefdadigheid hoor. Ik zou het liefst hier een nieuwe toko neerzetten. Maar dan moet eerst het schip met geld komen. Ik ben destijds niet vrijwillig gestopt; ik had gewoon de financiële middelen niet."

Albert Schuurman